

PAAVALI JA HÄNEN KIRJEENSÄ II

Ekku Reini: Tiituksen kirje

ESITTELY

- Kirje Titukselle on kirjoitettu arviolta 64–65 jKr.
- Tiituksen kirjeessä on vähemmän teologista sisältöä kuin esimerkiksi 1 Timoteuksen kirjeessä.

POHJOISMAINEN RAAMATTUKOULU

KREETA

- On olemassa historiallista näyttöä siitä, että Kreetalla sijaisi juutalainen yhteisö.
- Diodoros sisilialainen: Kreetalaiset uskoivat olevansa alkuperäisiä kreikkalaisia.
- Polybius: Kreetalaiset tunnettiin heidän rakkaudestaan voittamiseen ja omaisuuteen (ahneuteen).
- Kristinusko toi Kreetalle käsitteen, että totuus on tärkeämpää kuin oman kunnian etsiminen. Toisin kuin kreikkalaiset jumalat, kristinuskon Jumala ei ole petollinen.
- Ainoastaan jotkin kulttuurilliset arvot voitiin hyväksyä, kun taas monet täytyi Tituksen kirjeen mukaan hylätä.

TITUS

- Titus oli pakanakristitty ja yksi Paavalin uskollisimmista työtovereista.
- Paavali antoi Titukselle vaikeita tehtäviä hoidettavaksi Korintissa ja Kreetalla. Mikään kirjeessä ei viittaa siihen, että Paavali olisi nostanut Tituksen Kreetan seurakuntien johtajaksi.
- Paavali pyysi Titusta lähtemään pois Kreetalta ja tapaamaan hänet Nikopoliksessa (Titus 3:12).
- Kirjeen retoriikka muistuttaa hallitsijan tai viranomaisen kirjettä edustajilleen, tavoitteena saada asiat hoidettua hyvässä järjestyksessä.

TITUS

- [Kirjeen] retoriikka on luonteeltaan kehottavaa ja suostuttelevaa, keskittyen siihen mitä jonkun pitäisi tehdä.
- Tituksen tehtävänä oli tuoda järjestys kotiseurakuntiin, ottamalla kantaa seurakuntalaisten käyttäytymiseen ja väärään opetukseen.
- Tämä asia hoidettiin asettamalla vanhimmat jokaiseen seurakuntaan tai alueelle vastamaan näistä asioista.
- Tituksen kirjeen pääpaino ei ole seurakunnan viroissa vaan enemmänkin seurakuntajärjestyksessä.

KIASTINEN RAKENNE

- (A) Varoituksia väriä opettajia ja heidän väriä tekojaan vastaan. (Tit 1:10–16)
- (B) Tiettyjä hyviä tekoja (teologisine perusteineen) tietyille uskoville tehtäväksi ulkopuoliset silmillä pitäen. (Tit 2:1–14)
- (B') Hyvät teot (teologisine perusteineen) ulkopuolisille, tällä kertaa kohdistettuina heihin (Tit 3:1–8)
- (A') Lopun varoitus väriä opettajia ja heidän väriä tekojaan vastaan (Tit 3:9–11).

1. LUKU

- Paavali kirjoitti "oikealle pojalle" (1:4).
- Kuinka tunnistaa henkilö, joka kelpaa seurakunnan vanhimmaksi?
- Syitä ongelmiin: kurittomia, tyhjänpuhujia ja eksyttäjiä on paljon, varsinkin ympärileikattujen joukossa (1:10).
- Tituksen ja vanhimpien piti tukkia heidän suunsa, koska:
 - he käänivät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia
 - väärät opettajat kiersivät talosta taloon opettaen vääriä asioita
 - myös hankkiakseen rahaa tämän avulla
- Väärän opetuksen luonne: juutalaisia taruja ja ihmisten käskyjä. (1:14).

2. LUKU

- Ihmiset on jaoteltu ikäryhmittäin, ei perhekunnittain.
- Tekstistä voi saada käsityksen, että:
 - kristityn tulee huomioida käytöksensä ...
 - joka toimii myös todistuksena Kristuksesta.
- Alkoholismi oli iso ongelma.
- Naisten ja orjien alamaisuus, mistä tässä on kysymys?
- Seurakunnassa ei todennäköisesti ollut "ordinoituja" opettajia.

2. LUKU

- Sosiaalisten verkostojen rakentaminen.
 - ⇒ ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi (2:5)
 - ⇒ vastustajalla ei ole sanottavana meistä mitään pahaa (2:8)
 - ⇒ että he kaunistavat kaikessa Jumalan, meidän pelastajamme, opin (2:10)
- 2:11-14 on kreikan kielessä yksi pitkä lause, joka antaa teologisen perustan aiemmin mainituille kehotuksille.

3. LUKU

Sen tähden mitä Jumala on tehnyt, voi tehdä hyviä tekoja ja olla hyvä kansalainen.